

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבא קמא-ארבעה אבות	מימרא													
עידית וזיבורית - נזקין בעידית, ובעל חוב וכתובת אשה בזיבורית														
בינונית וזיבורית - נזקין וב"ח בבינונית, וכתובת אשה בזיבורית	קתני מיהא מציעא:													
ואי אמרת בשלן הן שמין, תעשה בינונית שלו כעידית וידחה ב"ח אצל זיבורית														
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה לו עידית ומכרה.														
כגון שהיתה לו עידית ומכרה.	וכן א"ר חסדא:													
הכי נמי מסתברא														
בינונית וזיבורית - נזקין בבינונית, ב"ח וכתובת אשה בזיבורית	מדקתני אחריתי:													
קשיין אהדדי?														
אלא לאו ש"מ: כאן שהיתה לו עידית ומכרה, כאן שלא היתה לו עידית ומכרה.														
ואי בעית אימא: אידי ואידי שלא היתה לו עידית ומכרה, ולא קשיא: הא דשויא בינונית שלו כעידית דעלמא, וכאן דלא שויא בינונית שלו כעידית דעלמא.														
ואב"א: אידי ואידי כגון שהיתה בינונית שלו כבינונית דעלמא, והכא בהא פליגי,														
בשלן הן שמין	מ"ס:													
בשל עולם הן שמין.	ומ"ס:													
בדעולא פליגי,	רבינא:													
דבר תורה ב"ח בזיבורית, שנאמר: (דברים כ"ד) בחוץ תעמוד והאיש אשר אתה נושה בו יוציא אליך את העבוס החוצה, מה דרכו של אדם להוציא לחוץ? פחות שבכלים, ומה טעם אמרו ב"ח בבינונית? כדי שלא תנעול דלת בפני לווין.	דאמר עולא:													
אית ליה תקנתא דעולא	מר:													
לית ליה תקנתא דעולא.	ומר:													
מכר לאחד או לשלשה בני אדם כאחד - כולן נכנסו תחת הבעלים, בזה אחר זה - כולן גובין מן האחרון, אין לו - גובה משלפניו, אין לו - גובה משלפני פניו.	ת"ר:													
מכרן לאחד היכי דמי?														
אילימא בבת אחת														
השתא לשלשה דאיכא למימר חד מינייהו קדים, אמרת כולן נכנסו תחת הבעלים, מכרן לאחד מיבעיא?														
אלא פשיטא בזה אחר זה														
ומ"ש שלשה? דכל חד וחד אמר ליה: הנחתי לך מקום לגבות ממנו, האי נמי אכל חד וחד לימא ליה: הנחתי לך מקום לגבות ממנו														
הכא במאי עסקינן - כגון שלקח עידית באחרונה.														
כגון שלקח עידית באחרונה.	וכן אמר רב ששת:													
אי הכי, ליתו כולהו וליגבו מעידית														
משום דאמר להו: אי שתקיתו ושקליתו כדיניכו - שקליתו, ואי לא - מהדרנא שטרא דזיבורית למריה ושקליתו ככולה מזיבורית.														
אי הכי, בנזקין נמי נימא הכי? אלא הכא במאי עסקינן - ביתמי דלאו בני פרעון נינהו, ושיעבודא דיליה עליה דידיה רמיא, הלכך ליכא למימר הכי.														
אלא, משום דאמר להו: טעמא מאי אמור רבנן אין נפרעין מנכסין משועבדים במקום שיש בני חורין?														
משום תקנתא דידי, אנא בהא תקנתא לא ניהא לי כדרבא														
כל האומר אי אפשי בתקנת חכמים כגון זו - שומעין לו.	דאמר רבא:													
מאי כגון זו?														
כדרב הונא														

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניוזנית ואיני עושה.	דאמר רב הונא:	■	!										⊠
פשיטא, מכר לוקח בינונית וזיבורית ושייר עידית לפניו, ליתו כולהו וליגבו מעידית, דהא אחרונה היא, ובינונית וזיבורית ליתנהו גביה דמצי למימר להו: גבו מבינונית וזיבורית דלא ניחא לי בתקנתא דרבנן, אבל מכר עידית ושייר בינונית וזיבורית, מאי?													⊠
אתו כולהו גבו מעידית	סבר אביי למימר:												⊠
מה מכר ראשון לשני כל זכות שתבא לידו, וכיון דאילו אתו גבי לוקח ראשון מצי אגבי להו מבינונית וזיבורית, ואע"פ דכי זבני בינונית וזיבורית אכתי עידית בני חורין הוא, ואין נפרעין מנכסים משועבדים כל זמן דאיכא בני חורין, מצי א"ל: לא ניחא לי בהאי תקנה, לוקח שני נמי מצי א"ל: גבי בינונית וזיבורית, דכי זבין לוקח שני, אדעתא דכל זכותא דה"ל לראשון בגוה זבין.	א"ל רבא:												⊠
ראובן שמכר כל שדותיו לשמעון, והלך שמעון ומכר שדה אחת ללוי, ובא ב"ח דראובן, רצה - מזה גובה, רצה - מזה גובה. ולא אמרן אלא דזבן בינונית, אבל זבן עידית וזיבורית - לא, דא"ל: להכי דייקו זבני עידית וזיבורית, ארעא דלא חזיא לך. ואפילו זבן בינונית נמי - לא אמרן אלא דלא שייר בינונית דכוותיה, דלא מצי א"ל: הנחתי לך מקום לגבי שמעון, אבל שייר בינונית דכוותיה גבי שמעון - לא גבי מיניה, דמצי א"ל: הנחתי לך מקום לגבות ממנו.	רבא:												⊠
ראובן שמכר שדה לשמעון באחריות, ואתא ב"ח דראובן וטרף משמעון, דינא הוא דאזיל ראובן ומשתעי דינא בהדיה, ולא מצי א"ל: לא בעל דברים ידי את, דאמר ליה: אי מפקת מיניה עלי הדר.	אביי:												⊠
אפילו שלא באחריות נמי, דא"ל: לא ניחא לי דתהוי לשמעון תרעומת עלי.	ואיכא דאמרי:												⊠
ראובן שמכר שדה לשמעון שלא באחריות ויצאו עליה עסיקין, עד שלא החזיק בה - יכול לחזור בו, משהחזיק בה - אין יכול לחזור בו מ"ט? דאמר ליה: חייאת דקטרי סברת וקבלת.	אביי:												⊠